

Maják na konci světa

Znouzectnost

Stojí maják na konci světa
Na hranici věčného léta
Každý večer slunce tam chodí
Horkou hlavu mořem si chladí
A jeho stopy v písku mizí ve vlnách
Za kterými každý večer usíná

Stojí maják na konci světa
Na hranici věčného léta
Skoro se tam nebe dotýká
Kamenná a hořící dýka
Zabodnutá v písku bílém jako sůl
Tomu z přesýpacích hodin podobném

Není tam ani trestů ani zákonů
Smrt se zdá vzdálená - čas vyrván z kořenů
To místo může se stát vším co v sobě máš
Nebe - peklo - ráj

Stojí maják na konci světa
Na hranici věčného léta
Nikam dál už nevedou cesty
Je tam jenom moře - moře a hvězdy
Stojíc na okraji máš za zády svět
A vše co není prosté zdá se vzdálené

Stojí maják na konci světa
Na hranici věčného léta
Samota tam jedinou je daní
Svobody bez hranic - nebo vězení
Pro strážce majáku žijícího tam
Se srdcem podobným mořským hlubinám

Každý den před setměním oheň zapálí
Znamení očím které hledí do dáli
Znamení lodivodům
Kudy lodě svoje noci mají vést

Stojí maják na konci světa
Na hranici věčného léta
Námořníkům na cestu svítí
A na břehu v houpací síti
Divný patron leží - pokuřuje sám
A nad hlavou má z kroužku dýmu
Svatozář